

Αριθ. Πρωτ. 151

Αριθ. Πρωτ. 119

Υ Π Ο Μ Ν Η Μ Α

Π Ρ Ο Σ

Τὴν Α.Μ. Τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων ΠΑΥΣΑΝ Α΄

Τοὺς Ἀξιωματικούς κ.κ. Ἀρχηγούς τῶν Πολιτικῶν Κομμάτων
Τοὺς Ἀξιωματικούς κ.κ. Βουλευτάς ἐπὶ Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων
Τὴν Γενικὴν Συννομοσπονδίαν Ἐργαζῶν Ἑλλάδος
Καί πρὸς ἅπαντα τὸν Ἡμετέριον Ἔθνον

Ἐ ν τ α ὄ θ α

Ἡ Πανελληνίος Ἑθνικὴ Ὀμοσπονδία Συνταξιοῦχων Ἐπιδοματοῦχων καὶ Θεματικῶν καὶ Ἡ Πανελληνίος Ὀμοσπονδία Συνταξιοῦχων Ι.Κ.Α., ἐκπρωσωποῦσα τοὺς Συνταξιοῦχος, Ἐπιδοματοῦχος καὶ Θεματικούς ὅλης τῆς Χώρας μας, ἔχουν τὴν τιμὴν νὰ φέρουν εἰς γνώσιν ὑμῶν, σχετικάς μὲ τὸν Α.Ν. 1846/51 "περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων" τὰ κάτωθι:

Ὅπως εἶναι γνωστὸν, ἡ Γοιωνικὴ Ἀσφάλισις, ἦρχισε λειτουργοῦσα ἐν Ἑλλάδι τὴν 1ην Δεκεμβρίου 1937, διὰ τοῦ Νόμου 6298/19.10.34. Εἰς τὴν Χώραν μας ὑπῆρχεν ἀπὸ παλαιὰ ἡ Ἀσφαλιστικὴ ἰδέα χωρὶς φυσικὰ νὰ ἔχη ἐπίσημον κρατικὴν κατεύθυνσιν, ἀπὸ τὸ 1857 ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐπιτυροῦσθαι Ἀσφαλιστικὰ Ταμεῖα, ὅπως τὸ 1857 ἰδρύεται τὸ Μετοικίον Ταμεῖον Ναυτικῶν, τὸ 1900 ἰδρύεται τὸ Ταμεῖον Συντάξων Τροχιδορομικῶν καὶ Λιθοδρομικῶν, ἀκολούθως διὰ τοῦ Νόμου 281/14 δημιουργεῖται ὁ Νόμος "περὶ ἔργαστικῶν Σωματείων", διὰ τοῦ Νόμου 2868/22 καθίσταται ὑποχρεωτικὴ ἡ ἀσφάλισις.

Τὸ 1926 δημιουργοῦνται τὰ Ταμεῖα Τυπογράφων, Μολερνιστῶν, Καπνεργατῶν καὶ Ἀρτεργιστῶν. Τέλος τὸ 1929 ἐπὶ Κυβερνήσεως Ἐλευθερίου Βενιζέλου, μετακληθέντων ἑξῆς εἰδικῶν μὲ συγγραφοῦσαν Ἑλλήνων εἰδικῶν ἐπὶ τῷ Ἀσφαλιστικῷ ἐμελέτησαν τὸ ὅλον πλῆρωμα, ὑποβαλόντες τὸ σχετικὸν πόρισμα εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἡ ὁποία ἐν συνεχείᾳ ἐνέργησεν τὴν ἀπογραφὴν τῶν ἐργαζομένων τὸ 1930. Κατόπιν πολλῶν συζητήσεων εἰς τὴν Βουλὴν, ἐνηπίσηθ ὁ Νόμος 5733/11.10.32 "περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων".

Κατὰ τὸ ἔτος 1934 συνεληρώθη ἐκ νέου ἀπὸ τῆς τότε Κυβερνήσεως, ἐμπνευσθεὶς ὁ Νόμος 6298/34, ἀλλαχὴ διὰ νὰ περάσουν οἱ ἄρμόδιοι παλαιότερα εἰς τὴν 1ην Δεκεμβρίου 1937 ὅποτε ἔρχισεν νὰ λειτουργή τὸ Ἰδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ἐμελέτησαν κατ' ἐπανάλησιν τὸ Ἀσφαλιστικὸν θέμα, διότι ἐπίστευον ὅτι ἦτο θεμελιώδης Νόμος Ἑθνικῆς Κοινωνικῆς καὶ Οἰκονομικῆς σημασίας.

Ὁ Νόμος οὗτος, παρ' ἧς ἡ Χώρα μας διέπλεθεν πολλὰς καταστροφὰς, ἀπέδωκεν ὡς ἕνα ὀνειμένον βεβαθύν, παρ' ὅτι, ἐπέρασεν ἀπὸ τότε δεκά τέσσαρα ἔτη. Νόλις δὲ τελευταίως ἀπεσοφίσθη ἡ Ἀσφάλισις τῆς Ἀγροτικῆς Τάξεως, ἦτοι τὸ 65 ο/ο τοῦ συνολικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Χώρας. Οὕτε ἐπίσημη παρρηκολογήθη ἡ ἐξέλιξις τῆς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως εἰς τὰς ἑυρωπαϊκὰς Χώρας, ὅστε νὰ ἐπαρμύωνται τὰ διδόμενα ἐκεῖνα καὶ εἰς τὴν Χώραν μας, καὶ ἀσφαλὲς ὅς μὲς βοηθοῦσαν νὰ δημιουργηθῶμεν ἕνα ΤΕΛΕΙΟΝ ἀσφαλιστικὸν φορῶν.

Ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῆς κατοχῆς καὶ ἐντέθεν ἡ ἀποσοία ὕψις ἐκλογίσθη σοβαρῶς, συνετεία τοῦ ὑποστικμοῦ, τῆς διαβιώσεως καὶ τῶν ὄρων ἐργασίας τῶν ἐργατοῦπαλλήλων, εἰς βαθμὴν πού σήμερον νὰ ἔχουμεν 500.000 φυματικούς, ἰδιαιτιστικῶς τοῦ 3ου Πανελλαδικοῦ συνέδριου θεματικῶν τοῦ Ἀρχιδιτροῦ τῆς ΟΥΝΡΡΑ κ. Ντούκλας, ὡς ἐπίσης, καὶ ἐκ τῆς μικροακτινογραφησεως τοῦ Ἐρευνητικῶς Ἰνστιτούτου κατὰ τῆς θεματικώσεως.)

Ἡ μεταπολεμικὴ περίοδος ὑπῆρξεν ἐξ ἴσου σκληρὰ διὰ τοὺς ἐργαζομένους, ἄνοδος τιμῶν, ἀνεπαρκεῖς ἀνεργία καὶ συνεπὲς μείωσις τῆς ἀγοραστικῆς ἰκανότητος τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Τὴν στιγμὴν ταύτην τῶν ἐπακολούθων τῆς μεταπολεμικῆς περιόδου, ἡ Κυβέρνησις Βενιζέλου-Παπανδρέου, ἀνέγραψεν νέον Α. Νόμον "περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων" τὸν Α.Ν. 1846/51. Ἐπειδὴ πιστεύομεν ὅτι ΟΔΟΙ ὕμεις κατέχεσθε διαχαῖς ἀπὸ τὴν ἀνάσθιν ἰδέαν τῆς διασφάλισεως τῆς ἀποσοίας ὕψις, τοῦ πολυτιμωτέρου ἀγαθοῦ, ἡμεῖς δὲ πιστεύομεν ὅτι μὲ ὑγίη λαόν, μέλων, ὅς πραγματοποιήθῃ ἡ ἀνοικοδομητικὴ τῆς Χώρας μας, καὶ ἡ ὑπερόσκεισις τῆς ἀνεξαρτησίας μας. Σηροῦμεν ἀπὸ ὕμεις ὅλους νὰ πεσθε ἐπὶ κεφαλῆ τοῦ διεξαγομένου ἱεροῦ ἀντισωματικοῦ ἀγώνος, ἀμύωντας ἀποδεικνύς τὰς προποσθήσεις πού ὑποβάλαμε σχετικάς μὲ τὸν Α.Ν. 1846/51, ὁδοῦμεν ὅτι ὁ Νόμος οὗτος ἐγένετο βεβαιοσμένως καὶ ἀπογολήγητα, χωρὶς νὰ ἀκοσσοῦσθαι αἱ ἀπόψεις μας.

Ο Νόμος αυτός έβριζε σοβαρότητα την τάξιν των σωματικών, διότι ενώ θα έπρεπε να πλατύνη την προστασία διὰ τούς σωματικούς, δηλ. τούς άποματούχους της ζωής, αντίθετως καταργεί κερκτιμένα δικαιώματα των έπιδοματούχων σωματικών, την στιγμήν μάλιστα από τήν Ι.Κ.Α. λόγω της συγχωρέσεως εις αυτόν, της Οργανώσεως Αντι-σωματικής, Ασφαλιστικής (Ο.Α.Θ.Α.) ενισχυθήσκειν από σοβαρόν άποθεματικόν κεφάλαιον και έν συνεχεία από μηνιαίας εισφορές.

Ο Νόμος αυτός στερει την Σανаторιακήν περίθαλψιν από μία άρκετά σοβαρή μερίδα σωματικών έπιδοματούχων, ενώ θα έπρεπε να προβλεπή δι' άλλους, άσύντως χρόνου έπιδοθήσκειν και ήμερών εργασίας, την Σανаторιακήν περίθαλψιν.

Ο Νόμος αυτός δέν προβλέπει παγιοποιήσιν των συντάξεων λόγω σωματώσεως, ενώ θα έπρεπε να θέτθ άσυνάθροστο την παγιοποίησιν, δεδομένου ότι εις τά δι-άφορα άλλα Ταμεία κωφών άσφαλισσεως, παγιοποιήσιν τας συντάξεις λόγω σωματώσεως επέπειτα από άρισμένον χρονικόν διάστημα. Όπως έπίσης εις τούς άναπήρους πόλεμου άνωμαζόνται και εύθετα συνταξιοδχοι, διό την ίδίαν αίτιαν έσ' όρου ζωής. Ας σημειωθή ότι σοβαρός άριστός συνταξιοδχων σωματικών τού Ι.Κ.Α., λαμβάνουν σύνταξιν από 6 μέχρι 8 έτών. Έν τούτοις είναι άπογορευμέ-νοι να χορηγώνται παρά τών Ύγειονομικών Ξειπληρών τού Ι.Κ.Α. δύο και τρείς φορές τό έτος.

Ο Νόμος αυτός δέν περιλαμβάνει εύθετα διάταξιν περί προστασίας των τέκνων των σωματικών γονέων, όπως συμβαίνει με άλλους Οργανισμούς, διότι λόγω της σοβαρότητος της άσθενείας απαιτούργεται κληρονομική κατάστασις. Έπίσης δέν προστατεύονται τά άρσενιά τέκνα σωματικών γονέων, αλλά και τά τέκνα των ζώντων σωματικών γονέων, δεδομένου ότι ο άνίκανος προς εργασία πατήρ (μήτηρ), δέν ήμπορεί να τί προστατέσθ, τόν λόγον συνεπώς πρέπει να έχη ο Προστατευτικός Ασφαλιστικός Οργανισμός του, και μετά η Πολιτεία.

Ο Νόμος αυτός στερει τό δικαίωμα της προεξοφλήσεως της συντάξεως μέ-χρις 6 μηνών εις περίπτωση ένέκτου άνάγκης με τό απαιτούμενα δικαιολογητι-κά, ενώ θα έπρεπε ο Νόμος Νόμος να κατοχυρώσθ τό δικαίωμα αυτό, από άλλας τε προεπύρχε, διό να παρέχεται η δυνατότης εις τόν συνταξιοδχον να αντιμετωπι-ζη τας έκτάκτους άνάγκας του.

Δι ά δ τα ύ τα

Παρακαλούμεν Ύμεις, όπως εδωρεθηθήτε και κίμετε κάθε δυνατή ένέργειαν διό την άποδοχήν των κατωτέρω δικαίων και λογικών αίτημάτων μας.

- 1) Την παράσθιν της έπιδοθήσεως διό τούς σωματικούς έπιδοματούχους Ι.Κ.Α. εις 4 έτη και έν συνεχεία έσ' όσον θα είναι άνίκανοι προς εργασία να θεωρηθούσιν συνταξιοδχοι, άσύντως χρόνου έπιδοθήσεως και ήμερών εργασίας.
- 2) Την παγιοποίησιν των συντάξεων των σωματικών τού Ι.Κ.Α., οι όποιοι λαμβάνουσι σύνταξιν από την εποχήν της άνωμαζου κατοικήκης περιόδου και μέ-χρι σήμερον.
- 3) Την παροχήν Γενικής Σανаторιακής περίθαλψεως δι' άλλους τούς έπιδοματούχους σωματικούς τού Ι.Κ.Α., άσύντως χρόνου εργασίας και έπιδοθήσεως, ο δέ χρό-νος νοσηλείας να διάσκη μέχρι της άποκαταστάσεως της υγείας των.
- 4) Ένα θέμα που δέν μελετήθηκε διόδου μέχρι σήμερον, είναι τό θέμα: Τά τέκνα και τά άρσενιά των σωματικών γονέων. φρονούμεν ότι προκειμένου να ληθούσιν προστατευτικά μέτρα θα πρέπει να είναι: Διόδικη και Γενική προστασία των τέκνων και των άρσενίων των σωματικών γονέων συνταξιοδχων η έπιδο-ματούχων, διότι τοιοπότορσμός θα άποδύμεν να απαιτηθή κληρονομική κατάστασις, που θα είναι και έκζημία διό τό Κοινωνικόν σύνολον και την Έθνικήν οικονομίαν, ως έπίσης και κίνδυνος διό την άγμοσίαν υγείαν.
- 5) Ζητούμεν την προστασίαν των άποθεραπευθέντων σωματικών, έσ' ένός διό της έπιδοθήσεως παρά τού Ταμείου Άνεργίας μέχρι εύρέσεως εργασίας, έσ' έτέ-ρου διό της τοποθέτησεως εις παραγωγικήν εργασία άναλόγως των σωματικών και πνευματικών δυνατοτήτων αυτών, (π.χ. εις διάφορους υπηρεσίας τού Ι.Κ.Α., διάφορα Νοσοκομεία, Σανατόρια κλπ)
- 6) Θεωρούμεν επάναγκας και διό τούτο ζητούμεν να γίνη δεκτή η έξέμνητος προεβλεπασ τών συντάξεων, ώστε να δύναται ο συνταξιοδχος εις έκτάκτους άνάγκας του, όταν χρειάζεται διό να τας καλύπτη, όπως είναι: η Λουτρο-θεραπεία, υπερτροφία κλπ.
- 7) Την χορήγησιν άπαραιτήτως όλων των φαρμάκων παρά των Ύπηρεσιών τού Ι.Κ.Α με τό συνταγολόγιον, εις τρόπον ώστε ένάκιρος να γίνετα η έπιβαλλόμενη θεραπεία, χωρίς καθυστέρησιν (Σπρεκτομοκίνη, Χρυσομοκίνη, Π.Α.Β. κλπ.).
- 8) Επιδύργησιν τού ποσοτού 66 ο/ο προκειμένου παρ' σωματικών συνταξιοδχων. Είς άπολότως εύθέτ Ταμείον, η έλλην γλώσσιν ίσχύει αυτό, δηλ. να είναι κανείς κατά τό (2/3) άνίκανος διό να λάβη σύνταξιν. Αυτό είναι προπορα-νές, άδικον και τελείως άποτον. Τό κοιτήριο πρέπει να είναι η ΙΚΑΝΟΣ

πρός έργασαν, ή ΑΝΙΚΑΝΟΣ.

- 9) 'Επειδή αί συντάξεις των συνταξιούχων χηρών Ι.Κ.Α. είναι πολύ χαμηλάι διότι λαμβάνουν τό 80 ο/ο της συντάξεως του θανόντος συζύγου, ζητούμεν νά δώση τό Ι.Κ.Α. ελόκληρον τήν σύνταξιν του θανόντος συζύγου εϊς τήν ζώσα χηραν.
- 10) Αύξησιν των συντάξεων λόγω γήρατος, όπως έγινε μέ τās συντάξεις λόγω άτυχηματος και άναπηρίας εϊς επίπεδον μϊεθ ύπερερτής συντάξεως οϊδ τήν έξαρτάσιν των στοιχειώδων άναγκών.
- 11) Τήν αύξησιν των συντάξεων και έπιδομάτων λόγω σωματικής εϊς 100 ο/ο, όπως έγινεν εϊς ήλλας κατηγορίας, και τούς άλλους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς οϊδ νά δώσεται ο σωματικός νά ζήση ύπερωστιά, διότι μέ άρχ. 200.000 έως 300.000 δέν δύνανται νά καλύπτη ούτε τās στοιχειώδεις άνάγκας του, δεδομένου οτι τό μεγαλύτερον ποσοστόν είναι οϊκογενειάρχαι.
- 12) Νά δϊδεται τό 80 ο/ο της δευτέρας συντάξεως, λόγω θανάτου του συζύγου, δεδομένου οτι κατά τών χρόνων της έργασίας, άμφοτέροι ήσαν ήραλισμένοι (έργαζόμενοι κατάβαλλον τās άναλόγους εϊσφορές των εϊς τό Ι.Κ.Α.) και συνεπώς έχομεν δύο ύποχρεώσεις και δύο δικαιώματα.
- 13) Τήν έν συνεχείδι συνταξιοδότησιν και παγιοποίησησιν των συντάξεων έν πολιμικόν άτυχηματος, τήν οποίαν έχορ ήγει ο Α.Ν. 05/43. Ο δέ Α.Ν. 1346/51 δέν λύει τό σοβαρόν πρόβλημα. Επειδή νομίζομεν οτι αί συντάξεις αυτές εκτός του οτι είναι οικονομικόν χαρακτηρισμό είναι, και ήθικόν τοιοούτου. Παρακαλούμεν όπως δευθήτε τήν κατοχύρωσιν της κατηγορίας αυτής των γηρών.
- 14) 'Ατέλειαν εϊς τό σπουδάζοντα τέκνα των έπιδοματούχων, συνταξιούχων και σωματικών, ως και πώσαν ήλλην διευκόλυνσιν εϊς τās Τεχνικās Σχολάς, Στρατιωτικās κλπ.
- 15) Προκειμένου νά συζητησύνται θέματα και ζητήματα άφορώντα και σχέσιν έχοντα μέ τήν ζωή των χιλιάδων συνταξιούχων έπιδοματούχων και σωματικών καθώς και των οϊκογενειών των και γενικώτερον σχέσιν έχοντα μέ τήν δημοσίαν ύγείαν, ζητούμεν νά λαμβάνουν μέρος εϊς τήν έπεξεργασίαν, ομωσδήποτε έκπρωςμοι της Πανελληνίου Έθνικης Ομοσπονδίας Συνταξιούχων Έπιδοματούχων και Σωματικών καθώς και της Πανελληνίου Ομοσπονδίας Συνταξιούχων Ι.Κ.Α.

"Ετο: και μόνον εϊτοι, θά άρχιση νά μειοσται τό όσθμα των συνταξιούχων έπιδοματούχων και σωματικών. Ο σωματικός και συνταξιοδοτούμενος κόσμος πιστεύει πως ΟΛΟΙ θά συμβάλλετε διδ τήν διαφύλαξιν της υγείας του Έλληνικου Έθνους, οτι ΟΛΟΙ θά λάβετε μέρος ποικιλλοτρόπως εϊς τόν διεξαγόμενον άγώνα υπέρ της υγείας του Έλληνικου Έθνους.

Ο έθνος εύρος άγών έχει άνάγκην από πρωταθλητίς και από πώσην εφύσεως βοήθειαν, ώστε προχωρώντας νά πραγματοποιησύνται τελικώς τήν Έθνικην Οργάνωσιν άημοσίας Υγείας.

Ο Συνταξιοδοτούμενος και Σωματικός Κόσμος θά συνεχίση τόν άγώνα του ήστω και μόνος του, πιστεύοντας πως θά επιτύχη, διότι και δικίον και ήθικόν είναι, οτι ζήσεται. Η κατίσχυσις του δικαίου δέν ήμπορει παρδ νά είναι, ή έπιβράβευσις των προσπαθειών μας ΠΑΡΑ ΠΑΝΤΩΝ.

Μετά πώση τιμής

Διδ τήν Π.Ε.Ο.Σ.Ε.Φ.

Ο Πρόεδρος Ο 'Αντιπρόεδρος

Η.ΣΑΜΠΡΑΚΟΣ Θ. ΑΧΕΙΜΑΣΤΟΣ

Διδ τήν Π.Ο.Σ.Ι.Κ.Α.

Ο Πρόεδρος

Η. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο Γεν. Γραμματεός

Σ. ΤΣΑΡΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

- Τά Μέλη
- Γ. ΚΑΡΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
- Γ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
- Ε. ΜΠΑΜΠΟΥΛΑΚΗΣ
- Κ. ΚΡΥΣΘΕΡΓΗΣ
- Α. ΔΑΣΚΑΡΙΑΝΗ
- Γ. ΑΙΑΖΟΣ

Ο Γεν. Γραμματεός

Σ. ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

- Τά Μέλη
- Ε. ΦΑΡΑΞΟΠΟΥΛΟΣ
- Α. ΚΑΡΠΟΥΖΟΓΛΟΥ
- Π. ΠΑΠΑΝΤΩΝΗΣ
- Χ. ΚΟΜΙΩΤΗΣ
- Σ. ΚΑΤΣΗΚΥΡΙΑΚΟΥ

